

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2008

Nr 1052—1058

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1052	Lag om ändring av 11 kap. 2 och 3 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice	3349
1053	Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	3351
1054	Lag om ändring av 17 § i lagen om alterneringsledighet	3354
1055	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet	3355
1056	Undervisningsministeriets förordning om avgifter för prestationer vid Nationella audiovisuella arkivet	3358
1057	Undervisningsministeriets förordning om avgifter för prestationer vid biblioteket för synskadade	3360
1058	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om klassificering av slaktkroppar och uppföljning av prisutvecklingen	3362

Nr 1052

Lag

om ändring av 11 kap. 2 och 3 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 11 kap. 2 § 2 mom. och 3 § som följer:

11 kap.

3 §

Samarbete i anslutning till verkställigheten

Tillsättande av kommissionen för främjande av sysselsättningen och kommissionens uppgifter

2 §

Samarbete mellan arbetskraftsmyndigheterna, arbetsmarknadsorganisationerna och övriga intressegrupper

Arbets- och näringscentralen tillsätter för tre år i sänder en sysselsättningskommission vars uppgift är att följa och förutse förändringar på arbetsmarknaden samt att planera åtgärder som behövs med anledning av förändringarna och på detta sätt främja tryggheten av tillgången på arbetskraft och förbättring av sysselsättningen. Sysselsättningskommissionen ska dessutom följa hur den offentliga arbetskraftsservicen verkställs samt att

— — — — —
För det lokala samarbetet finns i anslutning till varje arbets- och näringsbyrå en kommission för främjande av sysselsättningen (sysselsättningskommission).

RP 165/2008
AjUB 11/2008
RSv 156/2008

168—2008

vid behov göra framställningar om hur den kan förbättras.

Arbets- och näringsbyråns direktör är ordförande för sysselsättningskommissionen. Till vice ordförande utses högst två andra tjänstemän vid arbets- och näringsbyrån. Till sysselsättningskommissionen utses högst nio andra medlemmar och en personlig suppleant för var och en av dem. Sex medlemmar, av vilka hälften företräder arbetsgivare och företagare och hälften arbetstagare, samt deras suppleanter utses på framställning av de viktigaste arbetslivsorganisationerna och en medlem och en suppleant för denne på förslag av kommunerna inom området. Högst två medlemmar som företräder andra centrala aktörer inom området samt deras suppleanter utses på förslag av arbets- och näringsbyrån. Sysselsättningskommissionen har dessutom en sekreterare som utses av arbets- och näringsbyrån. Sysselsättningskommissionen kan anlita sakkunniga.

Sysselsättningskommissionen är beslutförmär när ordföranden eller en vice ordförande och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande. Om ordföranden och vice ordförandena är jäviga att behandla ett ärende ska kommissionen inom sig välja en annan medlem till ordförande för den tid då ärendet behandlas. Kommissionens beslut blir den åsikt som majoriteten av medlemmarna omfattar. Faller rösterna lika, blir den åsikt som mötesordföranden omfattar kommissionens beslut.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

I fråga om sysselsättningskommissionens uppgifter i anslutning till de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för arbetslöshetsförmåner föreskrivs i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002). När sysselsättningskommissionen behandlar ärenden som avses i första meningen i 11 kap. 4 § 5 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa fungerar kommissionen som en sektion. Till sektionen hör förutom sysselsättningskommissionens ordförande eller en vice ordförande dessutom en medlem som företräder arbetsgivarna och en medlem som företräder arbetstagarna. Sektionen är beslutförmär när ordföranden eller vice ordföranden och de övriga medlemmarna är närvarande. Sektionens ståndpunkt blir den åsikt som majoriteten av medlemmarna omfattar. Om sektionens ordförande och vice ordförande är jäviga att behandla ett ärende, överförs ärendet till sysselsättningskommissionen vid en annan arbets- och näringsbyrå som förordnas av arbets- och näringscentralen.

Närmare bestämmelser om sysselsättningskommissionens uppgifter enligt 1 mom. samt om sammanträdesarvoden och ersättande av kostnader utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 1053

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 1 kap. 4 § 3 mom. och 9 § 2 mom., 10 kap. 10 §, 11 kap. 2 § 2 mom. och 4 § 1, 3 och 5 mom., 12 kap. 1 § 5 mom. och 9 § samt 13 kap. 1 § 1 och 2 mom., 3 § 1 mom. och 9 §,
 av dem 10 kap. 10 § sådan den lyder i lag 1180/2005, 11 kap. 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1217/2005 och 3 mom. i lag 1330/2004, 12 kap. 9 § sådan den lyder i lag 1089/2006 och 13 kap. 9 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1089/2006, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Verkställighet av lagen

Arbets- och näringsbyrån ger för Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna bindande utlåtanden enligt 11 kap. 4 § om de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsförmåner. En av arbets- och näringscentralen utsedd tjänsteman vid varje arbets- och näringscentral (*utkomstskyddsombud*) övervakar inom sitt verksamhetsområde att utlåtandep Praxis är lagenlig och enhetlig. Arbets- och näringscentralen förordnar dessutom inom sitt verksamhetsområde en ställföreträdare för utkomstskyddsombudet. På utkomstskyddsombudets ställföreträdare tillämpas vad som annanstans i denna lag föreskrivs om utkomstskyddsombud.

9 §

Pendlingsregion

Pendlingsregionerna definieras genom förordning av arbets- och näringsministeriet i

samarbete med de kommissioner för främjande av sysselsättningen (*sysselsättningskommission*) som avses i 11 kap. 2 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

10 kap.

Bestämmelser om utbildningsdagpenning

10 §

Arbets- och näringsbyråns skyldighet att lämna uppgifter

Arbets- och näringsbyrån ska lämna den som betalar ut utbildningsdagpenningen upplysningar om dem som inlett utbildning enligt 4 § i detta kapitel och om dem som är arbetslösa arbetssökande när utbildningen inleds, om de förutsättningar som bestäms i 2 kap. 2, 4 och 5 § samt om att utbildningen ingår i en sysselsättningsplan.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

2 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Den som ansöker om en arbetslöshetsförmån ska på det sätt som arbets- och närings-

byrån bestämmer för arbets- och näringsbyrån förete de utredningar som förutsätts enligt arbets- och näringsbyråns utlåtande och som berör honom eller henne personligen.

4 §

Arbetskraftspolitiskt utlåtande

Arbets- och näringsbyrån ger ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om de förutsättningar som anges i 2 kap. och 7 kap. 3—5 och 7 §, 8 kap. och 9 kap. 7 § 2 mom. i denna lag samt i 5 a kap. 2 § 1—3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice. I det arbetskraftspolitiska utlåtandet ska konstateras att en sysselsättningsplan utarbetats, tidpunkten då sysselsättningsplanen tas i bruk, att en åtgärd ingår i sysselsättningsplanen samt andra omständigheter som är nödvändiga för att tillägg för en sysselsättningsplan ska kunna betalas.

I fråga om den som är gruppermitterad och den som är förhindrad att utföra arbete på grund av väderhinder ger arbets- och näringsbyrån på begäran av Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassan utlåtande endast om de förutsättningar som anges i 2 kap. 3—7 §. Med gruppermitterad avses en arbetstagare som har permitterats för viss tid antingen på heltid eller på det sätt som avses i 4 kap. 1 §, och permitteringen gäller minst tio arbetstagare. Gruppermitterade arbetstagare är också de personer som avses i 3 kap. 1 § 2 mom.

Sysselsättningskommissionen kan ge utlåtande om besvär som anförts av de som ansöker om arbetslöshetsförmåner i ett ärende där arbets- och näringsbyrån på det sätt som avses i 2 mom. har kompletterat sitt arbetskraftspolitiska utlåtande enligt 2 kap. 8, 9, 12 eller 21 § eller 8 kap. 2 eller 4 a § och där det är fråga om att arbetssökanden har vägrat att ta emot arbete, har lämnat arbetet eller av eget vållande blivit avskedad från arbetet. Sysselsättningskommissionen har dessutom till uppgift att följa arbets- och näringsbyråns utlåtandep Praxis och att stödja byrån vid bedömningen av de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för utkomstskyddet för arbetslösa. I lagen om offentlig arbetskraftsservice

bestäms om en sysselsättningskommissions sammansättning, beslutförhet och övriga uppgifter. Närmare bestämmelser om lämnande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som antecknas i utlåtandet kan utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

12 kap.

Sökande av ändring

1 §

Rätt att söka ändring

Ändring i arbets- och näringsbyråns bindande utlåtande får inte sökas särskilt genom besvär.

9 §

Fördelning av rättegångskostnader

Besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden och försäkringsdomstolen kan ålägga arbetskraftsmyndigheten att helt eller delvis ersätta Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa för rättegångskostnaderna i ett ärende där Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan åläggs att betala en parts rättegångskostnader och skyldigheten att betala rättegångskostnader huvudsakligen eller delvis grundar sig på ett arbetskraftspolitiskt utlåtande enligt 11 kap. 4 §. Arbets- och näringsbyrån ska höras om fördelningen av ersättningsansvaret.

13 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

1 §

Rätt att erhålla uppgifter

Folkpensionsanstalten, arbets- och näringsbyråerna, arbetslöshetskassorna, utkomstskyddsombuden samt besvärinstanser enligt denna lag har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som

gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få sådana uppgifter som är nödvändiga för att avgöra ett ärende som behandlas eller annars för att verkställa uppdrag enligt denna lag eller en överenskommelse om social trygghet som är bindande för Finland eller någon annan internationell rättsakt som gäller social trygghet

1) av statliga och kommunala myndigheter och andra offentligrättsliga sammanslutningar,

2) av Pensionsskyddscentralen, pensions- och försäkringsanstalter samt pensionsstiftelser, samt

3) av arbetsgivare, arbetslöshetskassor, arbetsplatskassor samt utbildningsanordnare enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice och andra läroanstalter.

Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna har rätt att avgiftsfritt för skötseln av sina uppgifter få

1) arbetskraftspolitiskt utlåtande enligt 1 kap. 4 § 3 mom. av arbets- och näringsbyrån,

2) uppgifter om när straff börjar och slutar av straffanstalter; straffanstalten ska lämna uppgifterna omedelbart när en person tas in till anstalten.

3 §

Utlämnande av uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna rätt att lämna ut uppgifter som de erhållit i samband med sina uppdrag till arbets- och näringsbyråerna när

det är fråga om omständigheter som påverkar de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsförmåner. Arbets- och näringsbyrån har på motsvarande sätt rätt att lämna sysselsättningskommissionen uppgifter för skötseln av den uppgift som avses i första meningen i 11 kap. 4 § 5 mom.

9 §

Utkomstskyddsombudets rätt att få uppgifter och att vara närvarande

Utkomstskyddsombudet har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt av arbets- och näringsbyrån få uppgifter om arbetskraftspolitiska utlåtanden i den omfattning ombudets uppgifter det kräver. Utkomstskyddsombudet kan bestämma att Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassan eller besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden ska delge utkomstskyddsombudet beslut som gäller namngivna personer.

Utkomstskyddsombudet har rätt att vara närvarande och yttra sig vid sysselsättningskommissionens möten när kommissionen behandlar ärenden som gäller utkomstskydd för arbetslösa.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

De ärenden som faller inom arbetskraftskommissionens behörighet och som är anhängiga vid lagens ikraftträdande avgörs av arbets- och näringsbyrån.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 1054

L a g**om ändring av 17 § i lagen om alterneringsledighet**

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om alterneringsledighet (1305/2002) 17 § 1 mom.,
sådant det lyder i lag 1127/2007, som följer:

17 §

Arbetskraftspolitiskt utlåtande

Arbets- och näringsbyrån lämnar ett för Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassan bindande utlåtande om de förutsättningar för alterneringsersättning som avses i 5—8 §, 9 § 2 och 3 mom., 11 § och 14 § 1 mom. 5 punkten samt om de förutsättningar för återkrav som avses i 19 § 1 mom.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

De ärenden som faller inom Arbetskraftskommissionens behörighet och som är anhängiga vid lagens ikraftträdande avgörs av Arbets- och näringsbyrån.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 19 december 2008

Republikens President**TARJA HALONEN**Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 1055

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet

Given i Helsingfors den 18 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 7 juni 2007 om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (675/2007) 7 §, 8 § 1 och 3 mom., 9 § 2 mom., 10 §, 11 § 1 mom., 13 § 1 mom., 17 § 2 mom., 18 § 2 mom., och 21 § 1 mom. 1 punkten, av dem 21 § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i förordning 639/2008, samt *fogas* till 4 § ett nytt 2 mom. som följer:

4 §

Inriktning av understödet

Med avvikelse från vad som bestäms i 1 mom. inriktas understöd för utvecklande av företag för beredning av forsknings- och utvecklingsåtgärder enligt 19 a § på projekt som i små och medelstora företag främjar

1) färdigheter att inleda nya forsknings- och utvecklingsprojekt,

2) etablering av nya, innovativa affärsverksamheter,

3) internationalisering, eller

4) sådan ökning av tekniskt kunnande eller annat kunnande som är förknippad med utvecklandet.

7 §

Europeiska gemenskapens rättsakter som gäller understödet

När understöd för utvecklande av företag beviljas ska kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantags förordning) iakttas.

8 §

Understödet maximandel av anskaffningsutgiften för en investering

Andelen understöd för utvecklande av företag som beviljas för investeringar får uppgå till högst den procentandel av anskaffningsutgiften för investeringen som följande tabell utvisar:

	STÖD- OM- RÅDE I Maximal procent- andel	STÖD- OM- RÅDE II Maximal procent- andel	STÖD- OM- RÅDE III Maximal procent- andel
Stora företag	15	10	—
Medelstora företag	25	15	10
Små företag	35	25	20
Mikroföretag	35	25	20
Mikroföretag i glesbygden	35	35	30

Om understödets procentandel av anskaffningsutgiften för en investering för ett mikroföretag på stödområde III överstiger 20 procent, ska understödet i dess helhet beviljas som de minimis -stöd.

9 §

Den sammanräknade maximandelen understöd och annat statligt stöd av anskaffningsutgiften för en investering

Summan av de sammanräknade procentandelarna av understöd för utvecklande av företag och annat stöd som betraktas som statligt stöd som beviljas ett mikroföretag på stödområde III får överstiga 20 procent endast i det fall att både understödet för utvecklande av företag och annat stöd som betraktas som statligt stöd beviljas som de minimis -stöd.

10 §

Andelen offentlig finansiering av anskaffningsutgiften för en investering

En förutsättning för att understöd för utvecklande av företag ska beviljas för en investering är att understödstagaren finansierar minst 25 procent av anskaffningsutgiften för investeringen med sådan finansiering som inte inkluderar offentligt stöd.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på ett investeringsprojekt av en kommun eller en sammanslutning som huvudsakligen ägs av en kommun till den del det är fråga om finansiering som beviljats av kommunen.

11 §

Beviljande av understöd för kommunernas investeringar

En kommun eller ett fastighetsbolag där kommunen är ägare kan beviljas understöd för utvecklande av företag på stödområde I och II för byggande av verksamhetslokaler som ställs till små och medelstora företags förfogande på så sätt att understödets maximala procentandel av anskaffningsutgiften för investeringen samt summan av de sammanräknade procentandelarna av ett sådant understöd och annat stöd som betraktas som statligt stöd bestäms av storleken på det företag som etablerar sig i verksamhetslokalen och verksamhetslokalens läge på det sätt som anges i 8, 9 och 13 §.

13 §

Beviljande av understöd för investeringar som görs av företag inom trafiksektorn

Andelen understöd för utvecklande av företag som beviljas ett företag inom trafiksektorn för finansiering av en investering samt summan av procentandelarna av ett sådant understöd och annat stöd som betraktas som statligt stöd får uppgå till högst den procentandel av anskaffningsutgiften för investeringen som följande tabell utvisar:

	STÖD- OM- RÅDE I	STÖD- OM- RÅDE II	STÖD- OM- RÅDE III
	Maximal procent- andel	Maximal procent- andel	Maximal procent- andel
Stora företag	15	10	—
Medelstora företag	15	15	10
Små företag	15	15	15

17 §

Understödet maximandel

Om understödet för utvecklande av produkter och produktionsmetoder beviljas så att understödet till små företag överstiger 45 procent eller understödet till medelstora företag överstiger 35 procent av de godtagbara utgifterna, ska understödet för utvecklande av produkter och produktionsmetoder i dess helhet beviljas som de minimis -stöd.

18 §

Den sammanräknade maximandelen understöd och annat statligt stöd

Om understöd för utvecklande av företag beviljas för utvecklande av produkter och produktionsmetoder, får summan av de sammanräknade procentandelarna av understöd för utvecklande av företag och annat stöd som betraktas som statligt stöd överstiga 45 procent för små företag eller 35 procent för medelstora företag endast i det fall att både

understödet för utvecklande av företag och annat stöd som betraktas som statligt stöd beviljas som de minimis -stöd.

21 §

Beviljande av understöd för lönekostnader för den första arbetstagaren

Utan hinder av bestämmelserna i 6 § kan understöd för utvecklande av företag beviljas en ensamföretagare för lönekostnader för den första arbetstagaren. Understödet är 30 pro-

cent för de första 12 månaderna och 15 procent för de följande 12 månaderna, om

1) arbetstagarens arbetsplats och arbetsgivarens fasta verksamhetsställe är belägna på stödområde I eller i Forssa, Eteläiset Seinänaapurit, Södra Birkalands, Heinola, Imatra, Jämsä, Keuruu, Kouvola, Kotka-Fredrikshamns, Villmanstrands, Seinäjoki eller Nystadsregionens ekonomiska region,

—————
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 18 december 2008

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Regeringssekreterare Mikko Ojala

Nr 1056

**Undervisningsministeriets förordning
om avgifter för prestationer vid Nationella audiovisuella arkivet**

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med undervisningsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), 34 § i lagen av den 21 maj 1999 om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och 6 § i lagen av den 28 december 2007 om Nationella audiovisuella arkivet (1434/2007), av dessa lagrum 8 § sådan den lyder i lagen om grunderna för avgifter till staten 348/1994 och 34 § sådan den lyder i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet 495/2005:

1 §

Avgiftsfria prestationer vid Nationella audiovisuella arkivet är sådana som endast förleder mindre kostnader, såsom

- 1) överlåtelse av lagstadgade och frivilliga upptagningar för deponentens eget behov,
- 2) tjänster i samband med internationellt kulturutbyte,
- 3) lokalån som ges ur bibliotekets samlingar och användning av samlingarna i bibliotekets lokaler samt användning av kataloger,
- 4) begränsade informationssökningar och informationstjänster i biblioteket,
- 5) användning av lagrat radio- och televisionsmaterial i arkivets lokaler.

2 §

De övriga prestationer som avses i 7 § 1 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och vilka Nationella audiovisuella arkivet prissätter på företagsekonomiska grunder är

- 1) informations-, bild- och utlåningstjänster,
- 2) spedition,

3) försäljning av användnings- och visningsrättigheter,

- 4) föreställningar,
- 5) användning av lokaler och utrustning,
- 6) användning av biografer,
- 7) utbildning och konsultation,
- 8) tittande på filmer och videogram,
- 9) användning av räddningskopior,
- 10) andra beställda prestationer,
- 11) tittande och hörande på deponerat film- samt radio- och televisionsmaterial.

Om avgifter som uppbärs för framtagning av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt för kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. i samma lag beslutar Finlands filmarkiv med beaktande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

3 §

För fjärrlåneservice, som ges eller förmedlas till statliga och kommunala bibliotek och bibliotek som får statsunderstöd samt statliga och kommunala myndigheter uppbärs en av-

gift enligt försändelsekostnaderna och de avgifter som betalats till andra med anledning av prestationen. Annan fjärrlåneservice prissätts på företagsekonomiska grunder.

4 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009 och gäller till den 31 december 2011.

Helsingfors den 19 december 2008

Kultur- och idrottsminister *Stefan Wallin*

Regeringsråd Tuula Lybeck

Nr 1057

**Undervisningsministeriets förordning
om avgifter för prestationer vid biblioteket för synskadade**

Given i Helsingfors 19 december 2008

I enlighet med undervisningsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och 4 § i lagen av den 23 augusti 1996 om biblioteket för synskadade (638/1996), av dessa lagrum det förstnämnda sådant det lyder i lag 348/1994:

1 §

Avgiftsfria offentligrättsliga prestationer

Sådan avgiftsfri utlåningsservice som avses i 4 § 1 mom. i lagen om biblioteket för synskadade (638/1996) är

1) lån ur bibliotekets egna samlingar till privatpersoner, bibliotek och andra inrättningar,

2) lån till och från utlandet,

3) distribution av bibliotekets grundkataloger till användarna,

4) handlednings- och rådgivningsservice samt informationssökning i de databaser som finns tillgängliga i biblioteket.

Avgift uppbärs inte för att sända ut lån till användarna.

2 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

Om inte annat följer av 1 §, är läromedels-tjänster sådana prestationer som biblioteket prissätter enligt 6 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Biblioteket för synskadade tar ut fast avgift för följande prestationer:

1) läroböcker som hör till den grundläggande utbildningen: talbok 26 euro, syntetisk

talbok eller kombinerad bok 26 euro, punktskriftsbok 40 euro, elektronisk bok utan bifogade reliefbilder 20 euro, elektronisk bok med bifogade reliefbilder 40 euro, reliefmaterial 46 euro,

2) läroböcker som hör till gymnasieutbildningen och annan utbildning på andra stadiet: talbok 18 euro, syntetisk talbok eller kombinerad bok 18 euro, punktskriftsbok 18 euro, elektronisk bok utan bifogade reliefbilder 18 euro, elektronisk bok med bifogade reliefbilder 36 euro, reliefmaterial 46 euro,

3) överföring till punktskrift och utskrift av inträdesprov och andra provtexter 1,3 euro per sida punktskrift,

4) överföring till punktskrift och utskrift av andra läromedel: duplicerat material som delas ut på lektionerna 1,3 euro per sida punktskrift, lösa reliefsidor 2—3,5 euro per sida och reliefmaterial 46 euro.

Dessutom kan biblioteket ta ut avgift för kostnaderna för att sända de prestationer som avses i 2 mom.

3 §

Andra avgiftsbelagda prestationer

De övriga prestationer som avses i 7 § i lagen om grunderna för avgifter till staten

och som prissätts på företagsekonomiska grunder är

1) försäljning av talböcker, punktskriftsböcker, elektroniska böcker och annat specialmaterial, varvid tillverkningskostnaderna för originalexemplaret inte ingår i priset på en bok som är avsedd för synskadade eller andra personer med läshinder, om boken är producerad för bibliotekets lånesamling eller som läromedel enligt 2 §, utan för den uppbärs en avgift som skall motsvara självkostnadsvärdet på boken, eller dock minst värdet på motsvarande bok i svartskrift,

2) publikationer och andra trycksaker avsedda för försäljning,

3) försäljning av bandnings- och punktskriftstjänster,

4) utbildnings- och konsultservice,

5) uthyrning av lokaler och utrustning,

6) andra beställda prestationer.

Biblioteket för synskadade beslutar om avgifter som tas ut för framtagande av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt för utlämnande av kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. i samma lag med beaktande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009 och gäller till den 31 december 2010.

Helsingfors den 19 december 2008

Kultur- och idrottsminister *Stefan Wallin*

Regeringsråd Tuula Lybeck

Nr 1058

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om klassificering av slaktkroppar och uppföljning av prisutvecklingen**

Given i Helsingfors den 19 december 2008

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § 2 mom., 3 § 2 mom. och 11 § 2 och 3 mom. i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), sådana de lyder i lag 273/2003:

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelser om klassificering av slaktkroppar av nötkreatur, svin och får finns i följande av Europeiska gemenskapens rättakter:

1) artikel 42, artikel 43 punkt m och bilaga V i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (*rådets förordning*),

2) kommissionens förordning (EG) nr 1249/2008 om tillämpningsföreskrifter för gemenskapens skalor för klassificering av slaktkroppar av nötkreatur, gris och får och rapporteringen av priser på dessa (*kommisions förordning*).

I denna förordning föreskrivs om de nationella bestämmelserna om klassificering och uppföljning av prisutvecklingen.

2 §

Frivillig tillämpning

Klassificering är frivillig om det gäller

1) klassificering av slaktkroppar av nötkreatur enligt 3 § i slakterier där medeltalet för slaktade djur inte överstiger 75 vuxna nötkreatur per vecka,

2) klassificering av slaktkroppar av svin enligt 4 § i slakterier där det årliga medeltalet för slaktade djur inte överstiger 200 svin per vecka, eller

3) klassificering av slaktkroppar av får enligt 5 §.

Företagsbaserad uppföljning av prisutvecklingen är frivillig om det gäller

1) uppföljning av prisutvecklingen på nötkött i slakterier där det totala antalet slaktade djur inte överstiger 20 000 vuxna nötkreatur per år,

2) uppföljning av prisutvecklingen på svinkött i slakterier där det totala antalet slaktade djur inte överstiger 80 000 svin per år, eller

3) uppföljning av prisutvecklingen på fårkött i slakterier.

3 §

Klassificering av slaktkroppar av nötkreatur

Bestämmelser om klassificeringen av slaktkroppar av nötkreatur finns i artikel 42 i rådets förordning och i punkt A i dess bilaga V samt i kapitel II i kommissions förordning.

Utöver de i klassificeringstabellen nämnda klasserna S, E, U, R, O och P i punkt A i bilaga V till rådets förordning används nationellt även underklasserna R+ och R-, O+ och O- samt P+ och P-.

Den stämpel som avses i artikel 6.3 i kommissions förordning kan i samband med klassificeringen ersättas med en etikett enligt artikel 6.4.

4 §

Klassificering av slaktroppar av svin

Bestämmelser om klassificeringen av slaktroppar av svin finns i artikel 42 i rådets förordning och i punkt B i dess bilaga V samt i kapitel III i kommissions förordning.

Vid klassificering av slaktroppar av svin används klasserna S, E, U, R, O och P i punkt B i bilaga V till rådets förordning.

5 §

Klassificering av slaktroppar av får

Bestämmelser om klassificeringen av slaktroppar av får finns i artikel 42 i rådets förordning och i punkt C i dess bilaga V samt i kapitel IV i kommissions förordning.

Vid klassificering av slaktroppar av får används utöver klasserna S, E, U, R, O och P i punkt A i bilaga V till rådets förordning dessutom underklassen P-.

Den stämpel som avses i artikel 30.3 i kommissions förordning kan i samband med klassificeringen ersättas med en etikett enligt artikel 30.4.

Vid prissättningen av slaktroppar av får enligt artikel 33 i kommissions förordning är den vikt som ska beaktas slaktkroppens varma vikt minskad med två procent.

6 §

Klassificerare och vägare

Slaktkroppen kan klassificeras och vägas av en person som bemyndigats av Landsbygdsverket och som har i praktiken visat kompetens för uppgiften.

7 §

Uppföljning av prisutvecklingen

Jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral (*Tike*) ansvarar under ledning av jord- och skogsbruksministeriet för den uppföljning av prisutvecklingen som avses i kommissions förordning och för rapporteringen därom. Vid uppföljningen av prisutvecklingen utgör Finland ett sådant område som avses i artikel 14.2 punkt c i kommissions förordning.

De slakterier som tillämpar klassificering enligt denna förordning ska med stöd av 4 § i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) (*lagen*) lämna *Tike* de uppgifter som är nödvändiga för att genomföra en uppföljning av prisutvecklingen enligt artiklarna 13, 14, 25 och 33 i kommissions förordning. I syfte att säkra att uppföljningen av prisutvecklingen är komplett kan *Tike* kräva att prisuppgifter levereras även av de aktörer som avses i 2 § 2 mom. i denna förordning.

8 §

Övervakning

Landsbygdsverket och de inspektörer som bemyndigats för uppgiften av verket övervakar att de bestämmelser som avses i 1 § och denna förordning följs för klassificeringens och vägnings del. Vid övervakningen kan man i enlighet med 3 § 2 mom. i lagen anlita producentsammanslutningar inom jordbruks- eller trädgårdsbranschen eller privaträttsliga sammanslutningar inom jordbruksbranschen.

Landsbygdsverket övervakar att de uppgifter slakterierna lämnar med stöd av 7 § 2 mom. är riktiga.

9 §

Straffstadgande

Bestämmelser om påföljden av förfarande som strider mot denna förordning finns i 8 § i lagen.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1058

10 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Genom denna förordning upphävs jord-

och skogsbruksministeriets beslut om klassificering av slaktkroppar (843/1995). De bemyndiganden som jord- och skogsbruksministeriet utfärdat med stöd av det beslut som upphävs gäller den tid som anges i beslutet om bemyndigande.

Helsingfors den 19 december 2008

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringssekreterare Aku-Petteri Korhonen

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1052—1058, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2008

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663